

הת (עכו) 39393-03-25 - סלימאן כנאעני נ' תחנת משטרה- טמרה

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 39393-03-25 כנאעני ואח' נ' תחנת משטרה- טמרה
תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט וויליאם חאמד

מבקשים

1. סלימאן כנאעני
1. סלים כנאעני
2. מרואן כנאעני

נגד

תחנת משטרה- טמרה

משיבה

מעמד. כינוי צד ג'

החלטה

מבוא

1. בקשה להשבת רכוש תפוס - כספים במזומן.

2. ביום 3.3.25, במהלך חיפוש שערכו שוטרים בבית הוריהם של המבקשים, נתפס סכום כולל של כסף ע"ס 1,240,850 ₪, 81,500 דולר ו- 30,050 אירו.

3. המבקשים, שהינם אחים, עותרים להורות למשיבה להשיב לידיהם את הכספים הנ"ל.

4. דיון במעמד הצדדים התקיים ביום 10.4.25.

טיעוני המבקשים:

5. לטענת ב"כ המבקשים, הכספים שייכים למבקשים, כל אחד לפי חלקו, כאשר הם המבקשים עמוד 1

מחזיקים בכספים הנ"ל כדין.

6. לטענתו, המבקש 1 בעלים של עסק עצמאי לתיקון ושיפוץ ציוד הנדסי, מתגורר בבית הוריו, וחלקו בסכום הנ"ל, ע"ס 800,000 ₪, ו- 30,050 אירו נצבר ברשותו לאחר שביצע משיכות רבות מחשבון הבנק שבבעלותו, משיכות של כספים בסכום כולל העולה על מיליון ₪. עוד נטען כי המבקש 1 דיווח כדין על הכנסותיו בעסק הנ"ל.

7. כן נטען כי המבקש 2 רופא במקצועו, התחתן ביום 7.7.23, חלקו בסכומים הנ"ל עומד על 240,850 ₪ ו- 81,500 דולר, כאשר סכום זה נצבר לאחר קבלת מתנות של כספים במזומן במסגרת החתונה, וכן לאחר ביצוע משיכות מזומנים בחשבון הבנק שבבעלותו בסכום כולל של 120,000 ₪.

8. ב"כ המבקשים הוסיף כי מבקש 3 בעל עסק עצמאי בענף שיווק מזון, חלקו בכספים הוא 200,000 ₪ אותם צבר עקב משיכות רבות בחשבון הבנק שלו וכן לאחר שקיבל מתנות במזומן בשנת 2024 לאחר הולדת בתו.

9. לטענת ב"כ המבקשים, למבקשים לא נמסר צו שיפוטי מכוחו נערך החיפוש ומכוחו נתפסו הכספים, לא מתקיים חשד סביר כי המבקשים השיגו את הכספים הנ"ל בביצוע עבירה, המבקשים לא נחקרו תחת אזהרה באופן מעמיק המאפשר ללמד על טיב החשד המיוחס.

10. ב"כ המבקשים הפנה לפסיקה של בהמ"ש העליון לפיה לא נתונה למשטרה הסמכות מכוח סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש), תשכ"ט - 1969 (להלן - "הפקודה") לתפיסת כספים אך בשל חשד כי אלו הושגו בעבירות של העלמות מס, מה גם והמשיבה לא פנתה לרשויות המס לבירור חשד זה בעניינם של המבקשים כאן.

טיעוני המשיבה:

11. ב"כ המשיבה ציין כי למבקשים מיוחסים חשדות לביצוע עבירות של קשירת קשר לפשע, הכשלת שוטר במילוי תפקידו ועבירות לפי דיני המיסים.

12. ב"כ המשיבה הציג לעיון ביהמ"ש בדיון מיום 10.4.25 מסמכים חסויים, וכן דו"ח פעולות חקירה, והוסיף כי החקירה טרם הסתיימה ולכן אין מקום להשבת כספים.

דין והכרעה:

13. המסגרת הנורמטיבית הרלבנטית היא הוראת סעיף 32(א) לפקודה, לפיה:

"רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי

באותו חפץ נעברה עבירה, או עומדים לעבור עבירה או שהוא

עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר

בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה".

14. לפי ההוראה הנ"ל, על הרשות החוקרת להצביע על יסוד סביר להניח (היינו, חשד סביר) כי בחפץ בוצעה עבירה, או עומדים לבצע בו עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה במשפט, או שהוא ניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או שימש אמצעי לביצועה. על סמך עילות אלה, נקבע בפסיקה כי הרשות החוקרת רשאית לתפוס חפץ מכוח ההוראה הנ"ל בהתבסס על אחת המטרות שלהלן:

א. תפיסת החפץ נועדה למנוע ביצוע עבירה

ב. החפץ עשוי לשמש ראיה במשפט

ג. התפיסה נועדה לאפשר חילוט החפץ בתוך ההליך הפלילי.

15. תפיסת החפץ מכוח ההוראה הנ"ל לא מקנה למשטרה סמכות להמשיך ולהחזיק בחפץ. כך, שבמידה ובהמשך ההליך פג תוקפה של התכלית מכוחה בוצעה התפיסה, תחדל סמכותה של המשטרה להמשיך ולהחזיק בחפץ, להתקיים.

16. בבואו להכריע בבקשה להשבת תפוס שנתפס בהתאם להוראה הנ"ל, יביא בית המשפט במניין שיקוליו את האינטרס הציבורי שבבסיס התפיסה, שעניינו קיום עקרון שלטון החוק ושמירה על הסדר הציבורי ושלומו הציבורי וכן למען לקיים אחר האינטרס ההרתעתי, שעה שהתפיסה נועדה למניעת ביצוע עבירה או מניעת העלמת ראיה או לאפשר חילוט החפץ במידה והדבר ידרש בהמשך ההליך, מחד, וכן את זכות הקניין של הטוען לזכות בחפץ, שכן, תפיסת החפץ גורמת לפגיעה בזכות זו, זאת, שעה שקיימת לזכותו חזקת החפות, והתפיסה מתבצעת בשלב מקדמי של ההליך.

17. על כן, במסגרת בחינת הבקשה להשבת חפץ, על בית המשפט לברר שתי שאלות: האחת, האם התכלית לשמה נתפס החפץ עדיין מתקיימת בנקודת הזמן הזאת, והשנייה, את מידתיות התפיסה, היינו, האם המשך התפיסה של החפץ תגרום לפגיעה בזכות הקניין של הטוען לזכות בו, באופן לא מידתי ולא נדרש, ובמסגרת עניין זה, יברר בית המשפט האם ניתן להשיג את תכלית התפיסה בדרך

אחרת, שאינה על דרך תפיסת החפץ, מבלי לפגוע באינטרס הציבורי שעניינו קיום אותה תכלית שעמדה בבסיס התפיסה של החפץ.

18. לעניין התכלית של חילוט החפץ, הרי שאפשרות חילוט חפץ מוסדרת בהוראת סעיף 39 (א) לפקודה.

19. במידה והמשטרה מבקשת להמשיך לתפוס חפץ בשל האפשרות כי תבקש חילוטו מכוח הוראת 39 הנ"ל, הרי שבבוא בית המשפט להכריע בבקשה להשבת החפץ, עליו לברר האם קיים סיכוי סביר להרשעה בפלילים, ובמידה והתשובה חיובית, יש לבחון קיומו של "פוטנציאל חילוט", היינו, סיכוי סביר כי החפץ יחולט בסופו של ההליך הפלילי. לעניין זה על הרשות החוקרת להצביע על זיקה ממשית בין החפץ לבין מעשה העבירה. לפי ההלכה שקבע בית המשפט העליון, תכלית זו של חילוט החפץ תצדיק המשך תפיסה של החפץ אך במידה ובית המשפט מצא כי החפץ שימש לביצוע העבירה או הוכתם בכתם העבירה, באופן ישיר, והיה בעל זיקה ממשית למעשה העברייני (ראה **בש"פ 7992/22 נורי נגד מדינת ישראל - פורסם בנבו**). שיקול זה יבחן גם במשולב עם חומרת העבירה המסוימת, שכן, החילוט הוא בבחינת עונש, ומשכך, אפשרות חילוט החפץ בעלת זיקה ישירה לחומרת העבירה המסוימת, ומכאן החשיבות בבירור טיב העבירה, גם לעניין זה.

ולעניינו:

20. לאחר שעיינתי במסמכים החסויים שהונחו בפניי, לרבות מסמכים שסומנו נ/1 ו- נ/2, הגעתי לכלל מסקנה כי מתקיים חשד סביר כי הכספים נשוא הבקשה הושגו בביצוע עבירה פלילית, שאינה אך לפי דיני המסים, אלא עבירות פליליות מסוג אחר. היינו, חומרי החקירה שהונחו בפניי כאמור, מלמדים על כך כי המשיבה מייחסת למבקשים חשדות לביצוע פעילות פלילית מלבד עבירות של העלמות מס. אותם מסמכים חסויים מקימים חשד סביר לביצוע עבירות כאמור, גם בהנחה ועניין הוא בראיות לא קבילות בפלילים, שעה שאין חולק כי לצורך בירור קיומו של חשד סביר, בהליך שעניינו בקשה להארכת מעצר של חשוד, או בהליך שעניינו תפיסת ראיה, ניתן כי חשד סביר כאמור יתבסס גם על ראיה לא קבילה.

21. אכן, בית המשפט העליון, העליון, בפסק הדין בתיק **בש"פ 333/21 אבו ג'אבר נגד מדינת ישראל**, קבע, ברוב דעות, כי הוראת סעיף 32 לפקודה לא מקנה למשטרה סמכות לתפוס כסף מזומן שנמצא ברשות חשוד במידה והחשד הינו לביצוע עבירות של העלמת מיסים. לאחר שבית המשפט העליון מצא כי בתפיסת הכספים בחשד להעלמת מס לא מתקיימת אחת החלופות בסעיף 32 הנ"ל (היינו, כי הכספים שנתפסו שימשו לביצוע עבירה, תפיסתם היא למניעת ביצוע עבירה, הם הושגו כשכר כנגד ביצוע עבירה, או היו אמצעי לביצוע עבירה), אין למשטרה הסמכות לתפוס את הכספים שנמצאו ברשות החשוד, אך בשל חשד להעלמת מיסים. יחד עם זאת, חשוב הוא להפנות לקביעת בית המשפט העליון, לעניין מסקנתו הנ"ל, וכך נקבע שם:

" אם כן, מסקנתי היא שסעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי אינו כולל

סמכות לתפיסת כספים בגין ביצוע עבירה של העלמת מס...ככל שהיא

עומדת בפני עצמה ואינה מהווה עבירת מקור".

22. מכאן, במידה והכספים נתפסו בגין חשד לביצוע עבירות נוספות, מלבד החשד להעלמת מס, מתקיימת הסמכות לכך לפי סעיף 32 הנ"ל.

23. כאמור, מצאתי כי מתקיים חשד סביר, לפי הראיות שהונחו בפניי, כי הכספים נתפסו בשל חשד לביצוע עבירות נוספות, מלבד לפי דיני המסים, וכי אלו שימשו אמצעי לביצוע או נתקבלו כשכר כנגד ביצוע.

24. בהתייחס לטענת ב"כ המבקשים, לפיה, צו החיפוש לא הסמיך את השוטרים לתפוס את הכספים, הרי שדינה לדחייה.

25. עיון בצו החיפוש שניתן ביום 19.2.25, שניתן ע"י בית משפט השלום בחיפה, מלמד כי הצו התייחס לתפיסת חפצים בבית המבקש 2 בכבול, ושעניינם נשק, תחמושת, סמים או כל חפץ שהחזקתו אסורה עפ"י החוק. משמצא בית המשפט כי מתקיים חשד סביר כי הכספים הושגו בביצוע עבירה פלילית, שאינה רק לפי דיני המסים, יש לקבוע כי הצו הסמיך את השוטרים לתפוס את הכספים נשוא הבקשה, מכיוון ויש לראות באותם כספים כחפץ שניתן כאמצעי לביצוע עבירה או כשכר בעד ביצועה, כנדרש בהוראת סעיף 32 לפקודה הנ"ל.

26. כאמור, החקירה טרם הסתיימה, ולכן יש לאפשר המשך תפיסת הכספים עד למיצוי החקירה.

27. נחה דעתי כי אין בנמצא חלופה שיש בה להבטיח את תכלית התפיסה, כנגד שחרור הכספים לידי המבקשים, וקיים חשש מסוים כי לאחר שחרור הכספים, בטרם מיצוי החקירה, לא יהא ניתן להורות על חילוטם בהמשך, במידה ותהא הצדקה לדבר.

28. בצד זאת, לקחתי בחשבון את הצהרת נציג המשטרה בדיון מיום 19.3.25, בתיק ע"ק 46638-03-25 לפיה משלא נתפסו סמים ונשק, העורר שם, הוא המבקש 2 כאן, לא יחקר על עבירות כאמור.

29. עוד לקחתי בחשבון כי מאז תפיסת הכספים ועד להיום חלף פרק זמן של כחודשיים, ולכן יש לצפות תכי החקירה בהתייחס לחשדות לפעילות פלילית היא בשלבי סיום.

סוף דבר:

30. באיזון הראוי בין כלל השיקולים והנסיבות, הריני מורה כי הכספים נשוא הבקשה ימשיכו להיות מוחזקים ברשות המשטרה למשך 30 ימים מהיום.

בתום התקופה הנ"ל הכספים יוחזרו למבקשים, אלא אם המשטרה תגיש בקשה, עובר לתום התקופה הנ"ל, למתן ארכה נוספת, אז ייקבע דיון במעמד הצדדים לבירור בקשה כאמור.

מובהר כי, לא יהא ניתן לבסס הארכה נוספת של תקופת התפיסה של הכספים בהתבסס על הוראת סעיף 32 לפקודה, במידה ובתום התקופה הנ"ל לא יתקיים עוד החשד לביצוע עבירות האחרות המיוחסות למבקשים, שאין לפי דיני המסים.

להמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, א' אייר תשפ"ה, 29 אפריל 2025,
בהעדר הצדדים.